

“Πώς να ξεφύγουμε από την κοιλάδα του θανάτου της εκπαίδευσης”

Βακάλη Αννα, ΠΕ02

Γεωργιάδης Γεώργιος, ΠΕ02

Ξανθοπουλος Δαμιανός, ΠΕ03

Όταν μας ζήτησε η κ. Μπαφίτη να δώσουμε έναν τίτλο για την εισήγηση αυτή, σκεφτήκαμε πώς θέλαμε κάτι που να δηλώνει ακριβώς τις προθέσεις μας. Πολύ συχνά ως εκπαιδευτικός φέρνω στο μυαλό μου μια ομιλία του Κεν Ρόμπινσον στο Ted των Αθηνών με αυτό τον τίτλο. Και τελικά μας δηλώνει ακριβώς αυτό που λέει, ακριβώς αυτό που θέλαμε να λέει. Πως θέλαμε να φέρουμε τη δημιουργικότητα στο σχολείο. Πώς ξεκινήσαμε με αυτό το στόχο λοιπόν και τι κάναμε φέτος στο σχολείο μας. Και ας συζητήσουμε λοιπόν- γιατί περνάμε καλά σε αυτό το σχολείο; μαθητές και καθηγητές:)

Από την αρχή ακόμα της σχολικής χρονιάς, ήρθαμε αντιμέτωποι με προκλήσεις από τους μαθητές, δόθηκαν οι αφορμές- συγκυριακές συζητήσεις, απορίες, κοινά ενδιαφέροντα.

Ξεκινώντας τη γεωμετρία ο κ. Ξανθόπουλος, αντιμετώπισε αμέσως ερωτήσεις για τους πίνακες στο σχολικό βιβλίο γεωμετρίας μπροστα απο καθε κεφάλαιο- θα μας τα πει αναλυτικά μετά.

Επίσης, πολύ γρήγορα τέθηκε το αίτημα για θεατρική ομάδα. Με τη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου- αμέσως καταλάβαμε πως το θέλαμε.

Έτσι λοιπον, αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε 2 πολιτιστικά προγράμματα:

Μαθηματικά και Τέχνες

Παραστατικές τέχνες και ΜΜΕ

Παράλληλα, οργανώσαμε και τη συνεργασία με το ΠΜΣ Δημιουργική Γραφή του ΠΔΜ, που μας έδωσε την ελευθερία τυπικά να διαχειριστούμε μερικές επισκέψεις.

Οι στόχοι αυτών των προγραμμάτων ήταν πολλαπλοί:

Γνωστικοί: κατανόηση εννοιών, σχέσεων, αλληλεπιδράσεων και γενικότερα απόκτηση και διεύρυνση γνώσεων.

Επιστημονικοί- ερευνητικοί: επιστημονική μεθοδολογία, κριτική προσέγγιση θεμάτων, χρήση βιβλιοθηκών και Διαδικτύου.

Κοινωνικοί: ανάπτυξη πνεύματος συνεργασίας, ομαδικότητας, επικοινωνίας, σεβασμό στη διαφορετικότητα, άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία κ.ά..

Ψυχολογικοί: ανάπτυξη κώδικα αξιών και συμπεριφοράς, αυτοβελτίωση, αυτοεκτίμηση και αυτοσεβασμός.

Και για να τα πούμε όπως τα αισθανόμαστε:

Ξέρουμε καλά πως ο ρόλος του δασκάλου είναι να διευκολύνει τη μάθηση. Όμως οι εποχές μας πια είναι πολύ φορτισμένες με δυσκολίες και πρέπει να αρθρούμε στο ύψος τους μαζί τους. Η εκπαίδευση και η καθημερινότητά μας είναι γεμάτα ιδέες που εγκλωβίζουν το μυαλό μας, ιδέες τις οποίες τις αποδεχόμαστε σαν τη φυσική τάξη των πραγμάτων. Και πολλές από τις ιδέες μας είναι διαμορφωμένες, όχι για να συνάδουν με τις συνθήκες αυτού του αιώνας, αλλά για να ταιριάζουν με τις συνθήκες προηγούμενων αιώνων. Το μυαλό μας είναι ακόμα υπνωτισμένο από αυτές. Και πρέπει να απελευθερώσουμε τους εαυτούς μας και τους μαθητές μας από κάποιες από αυτές. Η βασική πρόκληση σήμερα είναι να επαναπροσδιορίσουμε την αίσθησή μας για την ικανότητα και την ευφυΐα. Να αναγνωρίσουμε και να εκμεταλλευτούμε πως οι μαθητές μας έχουν ποικίλα και διαφορετικά χαρίσματα. Πως η περιέργεια είναι η κινητήρια δύναμη της επιτυχίας και πως αν μπορέσουμε ν' ανάψουμε τη σπίθα της περιέργειας σε ένα παιδί, πολύ συχνά μαθαίνει χωρίς καμία περαιτέρω βοήθεια. Πως η ανθρώπινη ζωή είναι εγγενώς δημιουργική. Είναι η αιτία που έχουμε όλοι διαφορετικά βιογραφικά. Δημιουργούμε τις ζωές μας, και μπορούμε να τις αναδημιουργήσουμε καθώς τις εξετάζουμε. Είναι το κοινό νόμισμα της ανθρωπότητας. Είναι η αιτία που ο ανθρώπινος πολιτισμός είναι τόσο ενδιαφέρων, ποικίλος και δυναμικός. Και ένας από τους ρόλους της εκπαίδευσης είναι να αφυπνίζει και ν' αναπτύσσει τις δυνάμεις της δημιουργικότητας.

Με αυτό το σκεπτικό λοιπόν δε θελήσαμε τα Προγράμματά μας να έχουν μόνο ερευνητικό χαρακτήρα, αλλά σκοπεύαμε να βασιστούν στην επικοινωνία και τη συνεργασία με ειδικούς φορείς και άτομα σχετικά με τα θέματά μας. Και θα σας πούμε ακριβώς τι κάναμε σε αυτά. Και θα τα βρείτε και στη σχετική ιστοσελίδα που δημιουργήσαμε.

Εδώ να πούμε πως γίναν και άλλες δράσεις στο σχολείο, αλλά ανεξάρτητες και για αυτό δεν παρουσιάζονται στην ιστοσελίδα.

Μαθηματικά και Τέχνες. Πρόγραμμα 1ο.

Πίνακες των Albers, Escher και Kandinski. μας οδήγησαν σε ανάλογη έρευνα. Συγκεντρώσαμε τα έργα που υπήρχαν στα εγχειρίδια της Γεωμετρίας και ζητήθηκε από τους μαθητές να βρουν στοιχεία για τους καλλιτέχνες, τα έργα τους και τη σχέση αυτής της καλλιτεχνικής σπουδής με τα μαθηματικά.

Συγκεκριμένα, για τον Josef Albers, επισημάναμε πως αφιέρωσε τη διδασκαλία του και την ζωγραφική του σχεδόν αποκλειστικά στα χρωματικά οπτικά εφέ. Ενέπνευσε έτσι την αμερικανική πρωτοπορία του '60 και του '70, αποτελώντας τον προάγγελο της ποπ αρτ. Η σειρά Φόρος τιμής στο τετράγωνο, την οποία δούλεψε από το 1950 και μετά, αποτελεί την κορύφωση της καλλιτεχνικής του καριέρας.- από την οποία θα δουμε παράδειγμα μετά.

Ο Maurits Cornelis Escher (Μάουριτς Κορνέλις Έσερ) είχε ως κύριο στοιχείο της τέχνης του την απεικόνιση αδύνατων γραφικών παραστάσεων (ανθρώπων, ζώων, αντικειμένων κτλ.), οι οποίες δημιουργούν την ψευδαίσθηση του απείρου, δηλαδή της ατελείωτης δημιουργίας σχεδίων ή οι «αδύνατες» παραδοξολογικές κατασκευές (κτίρια). Αυτή η ιδιαιτερότητα των σχεδίων του οφείλεται στην επιρροή που δέχτηκε ο Έσερ από τα μαθηματικά -με τα οποία παραδόξως δεν τα πήγε ποτέ καλά στο σχολείο- και ιδιαίτερα από αρχές της προβολικής γεωμετρίας, όπως και από τα πορίσματα και τις προτάσεις της μη Ευκλείδειας γεωμετρίας. Ο Έσερ θεωρείται ένας ερευνητής μαθηματικός της εποχής του, λόγω της τεκμηρίωσης με αυτό το έγγραφο, όπου μελέτησε τη βασιζόμενη σε χρώμα διαίρεση και ανέπτυξε ένα σύστημα κατηγοριοποίησης των συνδυασμών των ιδιοτήτων των σχημάτων, του χρώματος και της συμμετρίας.

Ο Kandinsky αντίστοιχα μιλά για την πνευματική επενέργεια των χρωμάτων και μελετά την αντιστοιχία στην απεικόνιση των 3 βασικών χρωμάτων με τα 3 βασικά σχήματα . Το τετράγωνο εκφράζει το σταθερό, σωματικό στοιχείο του πάθους που ζωντανεύει και παίρνει το χρώμα της δράσης, της φωτιάς. Το κίτρινο γίνεται περισσότερο οξύ σε ένα τρίγωνο, είναι γήινο χρώμα που ανυψώνεται και, όπως ο ήλιος, εκπέμπει τη λάμψη του προς όλες τις κατευθύνσεις. Το μπλε εκφράζει καλύτερα τη φύση του σε ένα κύκλο. Στη θεωρητική ανάλυση σημείο - γραμμή - επίπεδο αναφέρει ότι γραμμή είναι το σημείο σε κίνηση. Αποδίδονται διαφορετικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα στην ευθεία και στην καμπύλη, ενώ ο κύκλος αποτελεί το τέλειο σχήμα, καθώς όλα τα σημεία της περιφέρειας ισαπέχουν από το κέντρο.

Για τη διεύρυνση των σχετικών εμπειριών των μαθητών, καλέσαμε τους ακόλουθους:

Πρώτον, επισκέφθηκε το σχολείο μας ο Αργύρης Ρήμος. Σπουδάζει ζωγραφική, στη σχολή καλών τεχνών Φλώρινας. Με πολλές δράσεις στο ενεργητικό του κατάφερε και προσανατόλισε τη συζήτηση στη σχέση της ζωγραφικής με τη γεωμετρία, με τις μετρήσεις, με την αίσθηση της απόστασης, με την οπτική γωνία και το πώς και γιατί αποδίδουμε τα πρόσωπα και τα τοπία.

Έπειτα, η τεχνολογία μας εξυπηρέτησε και μέσω skype μιλήσαμε με την Ευτέρπη Θεοδώρου, που ζει στο Λονδίνο- η οποία τελικά όταν ήρθε στην Ελλάδα, μας επισκέφτηκε κιόλας. Έχει μεταπτυχιακό δίπλωμα στην Παιδαγωγική. Η μεταπτυχιακή της εργασία αφορά τη δημιουργία ενός εκπαιδευτικού πακέτου για τη διδασκαλία της γεωμετρίας μέσα από υλικό της λαϊκής παράδοσης διαφόρων λαών, τη «Γεωμετρία από όλο τον κόσμο» και τη δοκιμή αυτού του υλικού στην τάξη με διάφορες περιπτώσεις εκπαιδευτικών και για αυτή τη σχέση της τέχνης με τα μαθηματικά μίλησε και στους μαθητές μας. Είναι υποψήφια διδάκτωρ στη διδακτική των μαθηματικών και στη συγγραφική ομάδα των διδακτικών εγχειριδίων των μαθηματικών της Γ' Δημοτικού και αυτό έδωσε την ευκαιρία στα παιδιά να συζητήσουν και για τη συγγραφή εγχειριδίων, τη διαδικασία και τις προθέσεις των συγγραφέων.

Ο Νικόλαος Φαχαντίδης είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών της Πολυτεχνικής Σχολής του Π.Δ.Μ. και Υπεύθυνος του Εργαστηρίου Εκπαιδευτικής Ρομποτικής του ΠΤΔΕ. Η Ρομποτική (Robotics) είναι κλάδος της τεχνολογίας που ασχολείται με τη σχεδίαση, την ανάπτυξη και τη μελέτη ρομπότ. Με lego οι μαθητές σχεδίασαν, κατασκεύασαν και προγραμματίστηκαν ρομπότ και το οδόμετρο του Ηρώνα, του πρόδρομου του αυτοματισμού, μέτρησαν αποστάσεις με αυτό και μάθαν πώς μετριέται η κίνηση- Μάθαν να δουλεύουν ένα gprs της αρχαιότητας.

Επιστέγασμα η εκδρομή μας στη Βουδαπέστη. Μέσα σε όλα, να δούμε τον πίνακα από το βιβλίο Γεωμετρίας Α' και Β' Λυκείου που αποτελεί μέρος της σειράς που προαναφέραμε- Φόρος τιμής στο τετράγωνο, όπως και άλλα έργα με γεωμετρικά σχήματα ή με την ευθεία. Η σπουδή του στα έργα αυτά αφορά και την αίσθηση του χρώματος: Ο Josef Albers σημείωσε ότι το ίδιο χρώμα σε δύο διαφορετικά φόντα φαίνεται σαν δύο διαφορετικά χρώματα. Κατά την αλληλεπίδραση των χρωμάτων, οι χρωματικές ιδιότητες μιας επιφάνειας επηρεάζονται από τις ιδιότητες του φόντου της και γενικότερα από τα χρώματα που την περιβάλλουν, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται οπτικές απάτες και ψευδαισθήσεις

Στο Πρόγραμμα για τις Παραστατικές Τέχνες και τα ΜΜΕ εργαστήκαμε σχεδόν παράλληλα με τις δράσεις της πρακτικής άσκησης του ΠΜΣ της Δημιουργικής Γραφής, καθώς χρησιμοποιήσαμε συνεργάτες και φοιτητές του Τμήματος.

Θέλουμε να ανεβάσουμε θεατρική παράσταση, πριν από αυτό όμως θέλουμε να μάθουμε για τα back stage...

Θέατρο, κινηματογράφος, τηλεόραση, ραδιόφωνο.

Σενάριο, σκηνοθεσία, συνεντεύξεις, εκπομπές.

Και για την ακρίβεια:

Ο Γιώργος Φειδάς των Singles και του Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος. Με σπουδές Νομικής αρχικά και σεναρίου σε Λονδίνο και Νέα Υόρκη έπειτα, με τα παραπάνω γνωστά σήριαλ στο ενεργητικό του, διατηρεί τον πολυχώρο έκφρασης Studio 500, εργαστήριο υποκριτικής και γραφής και διδάσκει στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα "Δημιουργική Γραφή" του ΠΔΜ. Οι μαθητές μάθαν πώς γράφονται οι ιστορίες, πώς χτίζονται οι χαρακτήρες μέσα σε αυτές, γράψαν για τους χαρακτήρες και παίζουν κείμενα του Γιώργου, έτοιμα για το επόμενο σήριαλ.

Ο Κώστας Χαραλάμπους της "Αγάπης στα 16" και της "Δεμένης Κόκκινης Κλωστής". Ο Κώστας Χαραλάμπους σπούδασε Ναυπηγική (Ε.Μ.Π.), Ιστορία Ευρωπαϊκού Πολιτισμού (Ε.Α.Π.) και Σκηνοθεσία (Σχολή Σταυράκου). Έχει σκηνοθετήσει περισσότερα από 100 ντοκιμαντέρ για τα εθνικά κανάλια και 5 μικρού μήκους ταινίες. Πολλές από τις δουλειές του έχουν επιλεγεί και προβληθεί σε μεγάλα ευρωπαϊκά κανάλια. Με την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία «Αγάπη στα 16», τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το 2004, και με Ειδική μνεία από το διεθνές φεστιβάλ Ολυμπίας το 2005 και με την "Δεμένη Κόκκινη Κλωστή" συζητήθηκε πολύ η προσέγγισή του στον Εμφύλιο πόλεμο. Ο Κώστας τους μίλησε για την ιστορία του Κινηματογράφου και συζητήσαν για θέματα σκηνοθεσίας και γυρισμάτων των ταινιών.

Ο Φάνης Τοψαχαλίδης με σπουδές ως Ηλεκτρονικός με ειδίκευση στην τηλεόραση και στο ψηφιακό μοντάζ, σπουδες σκηνοθεσιας Bsc και Μεταπτυχιακές σπουδές στην Αγγλία στον τομέα των New Media (MA) και video editing. Στην ταινία του "Το μήλο του Σαμαρείτη" έτυχε να παίζει ο συνάδερφος- Όχι πρωταγωνιστής δυστυχώς, αλλά το Οσκαρ κοντοζυγώνει. Η ταινία προβλήθηκε σε πολλά φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό και διακριθηκε στο Διεθνές φεστιβάλ ψηφιακού κινηματογραφου Αθηνas και στο φεστιβάλ φανταστικού κινηματογραφου. Προβάλαμε την ταινία και συζητήσαμε πάνω σε αυτή, σε θέματα σεναρίου και σκηνοθεσίας.

Ο Χριστόδουλος Κοτσίνας, θεατρολόγος, αναπληρωτής καθηγητής στην Πτολεμαίδα, διαθέσιμος όποτε τον ζητήσαμε. Ξεκίνησε με θεατρικό παιχνίδι με τα παιδιά, βοήθησε και βοηθάει στις πρόβες του θεατρικού μας, και γυρίσε ταινιάκι με θέμα τον αποκλεισμό μαθητών. Πρωτόγνωρη εμπειρία τα γυρίσματα, παίζαν μαθητές, καθηγητές και γονείς.

Και όχι μόνο γράψαμε και παίζαμε ιστορίες- γράψαμε και ποίηση.

Ο αγαπημένος Τίτος Πατρίκιος. Ο γνωστός ποιητής Τίτος Πατρίκιος το 2012 εξέδωσε το “Εκεί σε βρίσκει η ποίηση”. Στο πλαίσιο του μαθήματος της Λογοτεχνίας στην Α Λυκείου το διαβάσαμε. Κ έτσι ξεκίνησαν όλα. Οι μαθητές απάντησαν με στίχους που κατέληγαν με το “Εκεί σε βρίσκει η ποίηση” μιλώντας για την καθημερινότητά τους, τον έρωτα, τη φιλία, το ποδόσφαιρο. Τα διαβάσαμε και τα συζητήσαμε. Όλοι μαζί για όλα. Κάποιοι μαθητές είχαν περισσότερες ιδέες για τους στίχους και τη γραφή. Σε μια εκδρομή -την ώρα της εκδρομής- κλείστηκαν σε μια αίθουσα και διάβαζαν ποιήματα και συζητούσαν. Και μια ομάδα μαθητών πήρε τα κείμενα των συμμαθητών τους πρότειναν συγκεκριμένες βελτιώσεις με βάση τις συζητήσεις. Προσέξτε: δε διόρθωσα εγώ τα ποιήματα των παιδιών. Συζητήσαμε πως δεν υπάρχει ενδεχόμενο διόρθωσης, στην τέχνη δεν έχουμε σωστό και λάθος. Εχουμε λογοτεχνία που λειτουργεί και που δε λειτουργεί. Και αυτό δε θα το πει μόνο η κυρία. Ήμουν βέβαια πολύ τυχερή που 5-6 μαθητές κάναν καλύτερες διορθώσεις από μένα. Ευστοχες, λειτουργικές, αποτελεσματικές. Και προέκυψαν αυτά.. Τα γράψαμε και τα πήγαμε στον Τίτο. Και μας απάντησε:) Και αυτή τη στιγμή τα ποιήματα οδεύουν στο Εργαστήριο Παραδοσιακής Τυπογραφίας του ΠΔΜ για να εκδοθούν σε βιβλίο.

Και τώρα, στο τέλος της χρονιάς, στην εκδρομή μας στη Θεσσαλονίκη αποφασίσαμε να επισκεφτούμε και ραδιοφωνικό σταθμό. Εκεί να γνωρίσουμε στιχουργό και να μάθουμε πώς να του πάρουμε συνέντευξη. Πρώτα, ο Λευτέρης Μαρόγλου, γνωστή φωνή του ραδιοφώνου της Θεσσαλονίκης εδώ και δεκαετίες, μίλησε στους μαθητές για την ιστορία των ερτζιανών και για το επάγγελμα του ραδιοφωνικού παραγωγού. Η Μαρία Στύλου και ο Σταύρος Μύθος του Ερωτικού fm φιλοξένησαν για χάρη μας τον Πάνο Μουζουράκη σε πρωινή εκπομπή στην οποία συμμετείχαν και οι μαθητές μας.

Και έπειτα ποίηση πάλι, με τη Νίκη Χαλκιαδάκη -“Ανάσκελη με πυρετό” και Video Art- γκουκλάρετε την Κίρκη της να την δείτε. Η Νίκη απόφοιτη του ΠΜΣ Δημιουργική Γραφή, πλέον μετοικήσασα στην Αγγλία, φιλόλογος κατ’επάγγελμα, ποιήτρια κατά φύσιν, με ποικίλες διακρίσεις και υποψήφια και για τα φετινά Κρατικά Βραβεία ποίησης, μίλησε με τους μαθητές για τα ανάποδα παραμύθια και για τα ποιήματα τα βγαλμένα από παραμύθια και γράψαν για τους δικούς τους παραμυθικούς ήρωες.

Τα αποτελέσματα:

Πρώτον, συνεργαστηκαν οι μαθητές μεταξύ τους. Ο καθένας σε αυτό που είναι καλύτερος. Και οι μαθητές που είχαν περιθωριακό ρόλο βρήκαν φωνή. Και πρωταγωνίστησαν. Και στην ποίηση και στο θέατρο και στην ταινία. Μάθαν να ακούν τη γνώμη των συμμαθητών τους, να συζητάν απόψεις για τις αστοχίες τους στη γραφή π.χ., να σέβονται ακόμα και το “δεν είναι ποίημα αυτό, άλλαξε αυτή τη λέξη”. Και να γράφουν στο φέισμπουκ στάτους όπως αυτό...

Συνεργαστηκαν οι καθηγητές μεταξύ τους- να πώς τα μαθηματικά βρίσκουν τη φιλολογία- μην τρομάζετε κ. Ξανθόπουλε...:) και η φιλολογία τα μαθηματικά- μα δεν είναι ποίηση τα μαθηματικά εξάλλου...?

Συνεργαστηκαν οι καθηγητές με τους μαθητές- σε άλλο επίπεδο. Άλλες είναι οι σχέσεις στην πρόβα του θεατρικού, στη συγγραφή ποιημάτων, στο μικρόφωνο του ερωτικού, στην πρόβα του Φειδά. Άλλα θεμελιώνονται, άλλα λέγονται, άλλα μένουν.

Συνεργαστήκαμε με φορείς και με φυσικά πρόσωπα, με δημιουργούς του εφαρμοσμένου πολιτισμού. Εκμεταλλευτήκαμε πολυτιμες προσωπικές γνωριμίες, οι οποίες μας πρόσφεραν γνώσεις για τεχνικές και δράσεις. Οι εργάτες της τέχνης και του πολιτισμού ξέρουν να κατευθύνουν σε αυτά πιο στοχευμένα, να εντοπίζουν ταλέντα, να δείχνουν δρόμους, να επιμένουν στην προσωπική προσπάθεια και το διάβασμα. Οι μαθητές πιο εύκολα ρωτάνε τους ειδικούς και περιμένουν ιδέες. Και τελικά ακούν το ελκυστικό, “οταν τελειώσεις το σχολείο, πάρε με τηλ- θέλω τέτοιο τεχνικό ήχου σαν εσένα”. Ή και το “Πρώτη Λυκείου πάει αυτός που το έγραψε αυτο; είναι ποιητής, το ξέρει;”

Δεν είμαστε εδώ για να επιχειρηματολογήσουμε εναντίον της επιστήμης και των Προγραμμάτων Σπουδών. Ίσα ίσα. Είμαστε εδώ για να σας δείξουμε απλώς τι πιστεύουμε για το δημιουργικό σχολείο. Και πώς μπορούν να παισιωθούν τα Προγράμματά μας με εμπνευσμένες και πρωτότυπες δράσεις. Η γνώση είναι μία από τις μεγαλύτερες απολαύσεις στη ζωή. Είναι διασκέδαση, δημιουργικότητα, φαντασία, ενθουσιασμός, περιέργεια. Είναι παιχνίδι. Θέλαμε να φυτέψουμε στα παιδιά τη χαρά του να μαθαίνεις, να επισκέπτεσαι ένα μουσείο, να παρακολουθείς μία παράσταση, να διαβάζεις ποίηση, να ψάχνεις πηγές σε μία βιβλιοθήκη, να κάμεις μία έρευνα και να σου αποδίδει ένα αποτέλεσμα. Για να μην κατηγορούμε τα σχολεία μας για όλα όσα δεν μας έμαθαν. Για τις πόρτες που δεν μας άνοιξαν. Για το χάσιμο της ευκαιρίας. Για την αποτυχία τους στο να δείξουν σε ένα μικρό παιδί, πόσο υπέροχο είναι το ταξίδι της ζωής. Θέλουμε να μιλάμε για το σχολείο, μιλώντας και για τη

δημιουργικότητα, για τα ταλέντα, για τη μοναδικότητα και την ποικιλότητα στους μαθητές μας, για την έμπνευση.

Στο Λύκειό μας λοιπόν φέτος κάτι τέτοιο παίχτηκε. Περάσαμε καλά και μάθαμε πολλά. Μαθητές με διάθεση, καθηγητές με κέφι, ένας διευθυντής που όλοι θα θέλανε, να η συνταγή μας.

Και πρώτα θα ευχαριστήσουμε τον Λευτέρη. Τον διευθυντή μας που είναι πρώτα Λευτέρης και μετά διευθυντής μας. Όπως είπα- ένας διευθυντής που όλοι θα θέλανε. Που δεχόταν τις ιδέες μας και αναλάμβανε ένα σωρό χαμαλίκια για να ολοκληρωθούν. Που υποδεχόταν τους καλεσμένους μας με ευγένεια και χαρά- πρωτόγνωρη θα έλεγα. Που σκέφτεται ανοιχτά. Που καμαρώνει το όμορφο και τη δουλειά. Που, όταν γελάει, σείεται όλο το σχολείο.

Θα ευχαριστήσουμε το σύλλογό των συναδέρφων μας- όχι γενικά, αλλά συγκεκριμένα και προσωπικά: την Κατερίνα, το Μιχάλη, τη Χριστίνα, τη Φωτεινή, τη Νίκη, τον Μπάμπη, το Νίκο, τη Δώρα, τον Ιωσήφ. Που ανέχονταν τις αλλαγές που απαιτούνταν στο πρόγραμμα για να γίνουν όλα αυτά. Που συμμετείχαν σε πολλές δράσεις και χαίρονταν τη διαδικασία.

Και last but not least θα ευχαριστήσουμε τα παιδιά μας. Που θέλαν και θέλουν. Που δέχτηκαν και δέχονται. Που προσπάθησαν και προσπαθούν. Που χαίρονταν και χαίρονται. Που χαμογελάν και χαμογελούν. Που υπάρχουν.

Και κάπου εδώ θα αποκαλύψω στους συναδέρφους μου ποιος θα προτιμούσα να ήταν ο τίτλος της εισήγησής μας. Το γκράφιτι δεξιά από την είσοδο του σχολείου μας: Ερωτας ή τίποτα. Γιατί δουλεύουμε για τις ψυχές που αγαπάμε.

Σας ευχαριστώ.